Τι σημαίνει η φράση «αιωνία η μνήμη» (Αγ. Νικόλαος Βελιμίροβιτς)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 20 Ιουλίου, 2011

Στον μανάβη Μελέτιο Τζ. που ρωτά.

Σε ταλαιπωρεί το ότι δεν ξέρεις τη σημασία αυτών των λέξεων, που άκουγες πολλές φορές και ο ίδιος έλεγες επάνω από τους νεκρούς. Και καλά κάνεις που ρωτάς. Όσο καλύτερα γνωρίζει ο άνθρωπος την αρχαία και καλή ορθόδοξη πίστη μας, τόσο και περισσότερο την αγαπά.

«Αιωνία η μνήμη» σημαίνει: αιώνια να υπάρχει η μνήμη για σένα. Άκουσα μία φορά πως κάποιος στον επικήδειο λόγο επάνω από τον νεκρό φώναξε: «αιωνία σου η μνήμη στη γη!» Παραξενεύθηκα σε μια τόσο λανθασμένη ερμηνεία της πίστης μας. Μα μπορεί κάτι να είναι αιώνιο στη γη, όπου όλα περνούν βιαστικά σαν προσκεκλημένοι σε γάμο; Όντως, δεν ευχόμαστε στον νεκρό εντελώς μηδαμινό πλούτο, όταν του ευχόμαστε να τον μνημονεύουν σ’ αυτόν τον κόσμο, ο οποίος και ο ίδιος πλησιάζει στο τέλος του; Αλλά ας πούμε πως το όνομα κάποιου μνημονεύεται στη γη έως το τέλος του χρόνου – τί κερδίζει αυτός απ’ αυτό, εάν η μνήμη του στα ουράνια έχει ξεχαστεί;

Το σωστό είναι να επιθυμούμε το όνομα του νεκρού να μνημονεύεται αιώνια στην αιωνιότητα, στην αιώνια ζωή και στο Βασίλειο του Θεού. Τούτο και είναι το νόημα των λέξεων «αιωνία σου η μνήμη».

Μια φορά καυχήθηκαν οι μαθητές του Χριστού στον Δάσκαλό τους λέγοντας: «Κύριε, και τα δαιμόνια υποτάσσεται ημίν εν τω ονόματί σου» (Λουκ. 10,17). Και ο Κύριος τους απάντησε να μην χαίρονται γι’ αυτό αλλά: «Χαίρετε δε ότι τα ονόματα υμών εγράφη εν τοις ουρανοίς» (Λουκ. 10,20), δηλαδή να χαίρονται επειδή τα ονόματά τους είναι γνωστά και τα θυμούνται και τα μνημονεύουν στο Ουράνιο Βασίλειο του φωτός και της ζωής.

Στην Αγία Γραφή συχνά λέγεται πως τα ονόματα των δικαίων θα είναι γραμμένα στο βιβλίο των ζωντανών, ενώ τα ονόματα των αμαρτωλών θα σβηστούν και θα ξεχαστούν. Από την ιστορία περί του πλουσίου και του Λαζάρου βλέπουμε ότι ο

Κύριος λέει το όνομα του Λαζάρου με το ολοκάθαρό Του στόμα, αλλά αποσιωπά το όνομα του άδικου πλουσίου. Ο Λάζαρος, σημαίνει, ότι μπήκε στο Βασίλειο των Ουρανών, και έλαβε την αιώνια ζωή και την αιώνια μνήμη, ενώ ο αμαρτωλός πλούσιος έχασε και το βασίλειο και τη ζωή και το όνομα.

Στη θεϊκή επιστήμη καμιά φορά το όνομα ταυτίζεται με τον άνθρωπο. Στην Αποκάλυψη γράφεται: «Και εν εκείνη τη ημέρα εγένετο σεισμός μέγας,… και απεκτάνθησαν εν τω σεισμώ ονόματα ανθρώπων χιλιάδες επτά» (Απ. 11, 13). Υπό τον σεισμό της γης πρέπει να καταλάβουμε μεγάλους πειρασμούς, στους οποίους οι επτά χιλιάδες ανθρώπων υπέκυψαν, αποστάτησαν από τον Χριστό και έχασαν τις ψυχές τους. Τούτο σημαίνει ότι δεν καταστράφηκαν μόνο τα σώματά τους – αυτό είναι ελάχιστης σημασίας- αλλά οι ψυχές και τα ονόματα. Τα ονόματά τους στην αιωνιότητα εκμηδενίστηκαν και σβήστηκαν από το βιβλίο των ζωντανών.

Όποιος επιθυμεί αθάνατη μνήμη στην αιωνιότητα, επιθυμεί ευαγγελικό πράγμα. Εάν κάποιος επιθυμεί αθάνατο όνομα στη γη, θέλει ματαιόδοξο πράγμα. Να ξέρεις ότι πολλοί οι οποίοι αθόρυβα και χωρίς να τους προσέξουν πέρασαν αυτή τη ζωή, απέκτησαν αθάνατο όνομα σ’ εκείνο τον κόσμο. Να σκέπτεσαι περί αυτού, αδελφέ Μελέτιε, και ο Θεός θα σου αποκαλύψει ακόμα πολλά. Και όταν ακούσεις για το δικό μου θάνατο, πες στην προσευχή σου: «Αιωνία του η μνήμη»!

Ειρήνη και υγεία από τον Κύριο

(Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς, "Δρόμος δίχως Θεό δεν αντέχεται" - 130 Επιστολές, Εκδ. "Εν πλω", σ. 149-151)

(Πηγή ηλ. κειμένου: vatopaidi.wordpress.com)